

Adjunto avui el retrat del pare el nen, i la carta deu paume.

St. Medard 4-4-40

Boneta meua: T'agrada així? Ja he rebut la teua carteta del dia 2, aquesta ahir i abans d'ahir la del 1er d'avril. Estàs contenta, no? Ya era hora que vinguessis no ves bones de París. Per fi han arribat i jo crec, com tu, que ja és aquestis' d'uns dies. He parlat amb algun pr mirar de portar-te aci voreta meua. No m'han contactat. Cas que em diguin qualcom vell primer veure la cosa jo, no fos que després tinguessim que arrepentir-nos. Sigui el que sigui, ja tenim la perspectiva de sortida i si aquesta ve mentre jo busco qualcom millor. Segon diuen aquest mes surten me's d'una expedició. Crec que som uns tres mil els seleccionats. Amb tres viatges ho liquiden fot. Esperem. En tinc tantes, i tantes ganes de riandar de bell nou la vida lliure!! Que et mengis una arenyada i un petit mos de pa però que sigui fet per tu, aneglat d'aquella manera que saps com m'agrada. Que en vinguin de plues i el que sigui si et tinc voreta meua!! El que et fot és ara. Tu aquí jo aci. Ni tu vals res i jo menys. Ah! Si el menges que em donen el poguessim fer fetar els dos junts ja seria una altra cosa. No et sembla, Maria meua?

Tres o quatre vegades potser que no tenia altra cosa a dir-te: He rebut els 100 francs, ja fa dies, tant, que no recordo la data. Ja t'ho dic, escriuria i se'm oblidava dir-t'ho.

Mira, mossa meua, tu ets "duena y señora" que diuen de fer el que vulguis amb els pocs diners que tinguis. Jo no

en necessito més. Compra canises, bates, per tu el que
més et plagui. Guarda, això sí, els diners necessaris per
arribar aquí, no fos cas que t'avinessis, i tinguessis d'empra-
lar. Allavors la mare podria dir que ets una farsca, ja
que veuen que has gastat sense tenir present que podien
fer-te falta per la sortida. Si cobressis 50 que em deis de les allo-
cucions a partir del 19 de febrer ja deu vi dret del riqueta que
series, eh? Tot 8 francs diaris que cobres guapa, més que el
teu home i això em fa rabiet a ja que tornem als primers temps
de Lleida que cobraves més que jo. Fe'ny recorde? Però després
més, que costi. Jo crec que podreu esperar a fer-me un traç.

Més val guardar els diners i quan obtingui la llibertat allavors
seria l'hora. Encara, no havia pensat a dir-t'ho, no puc inten-
tar posar-me les sabates. No s'acaben de curar mai les tocadures, al
pleu i quan estava bé l'altre dia intente posar-me-les, i no m'havien
donat que hi tenia crosta i caigué naturalment. Avui crec que ja
ho tinc bé però no em fotaran pas, fins que no sigui gent de
tendre que ^{no} ho intentareu ni a donar-les més. La ho estaran, però
més se les ha posat un xicot dos diumenges.. Saps que a un
^{que va anar en fermis}
xicot que es veí de llet li vaig deixar el jersei que em venia
la marraine i està molt mal fet ja que s'han allargat les
manegues, i tot? No ho extraño ja que està fet per les xiquetes
de l'escola, segons em deia. Li tornat a posar a la maleta i
tindràs que desfer-lo. La llana és molt bona, al menys pel foc.

D'aquells calçotets no en queda ni rastre. Ara en tinc dos amb goma
piu no valen pas gran cosa. Els donaven a Gurs. Ara que amb els
que m'han donat açí en senten per tots dos, ja riuen. Ja, quan els
vegis.

I malgrat em diguis una i cent vegades que atis bé vull que et
cuidis com ho faig jo. Fa si que la malaltia d'aquests dies no té cap
portància, però si, que si sentis qualsevol de malestar al pit faràs bé
en prendre el Pulmoresum o alguna cosa. Sobrietat, microseta neuva,
la major tranquilitat mera és que qualsevol de salut. Cuida't força
i us plauis us. Menja força. Sents? Tu te les dones de molt for-
ta però amb la salut no s'hi val a jugar. Molts homes que sem-
blaven fins els ho vist defets al Camp i tot no pensar que era
una tarteria cuidar-ll, altres desgraciadament per no poder disposar d'uns
pocs francs i naturalment es fonien com una candel·la als Camps.

Estiguis ben tranquil que ja sapés que et sabré esperar. Si me
meta mera. Sincerament t'ho dic que no sabia, millor dit, no
podria avui fer res amb cap altra dona. La consciència no m'ho
permet i tinc encara, no l'he perduda pas, el seny bé i sé que
ara més que mai en dic a tu. No sé com hi ha persones que
tenen tan pocs escrípols. És que no val res el record d'una moça
que per amor ha viscut la pròpia tragèdia quotià? Tu per
aquest amor tes sabia esperar anys i anys, malgrat conser-
var una plena llibertat i notes de butxaques plenes de bitllets de 1000
francs. Crec, si és just, que és el sacrifici més petit que pugues
fer un home que tingui dignitat. No t'ho dic pas, per atala-
gar-te ni com si volgues ésser un heroï, no. T'ho dic com
pense i sento. Així com trovo just i normal que un

solta faci el que pugui en aquest sentit. Pensaria i amb
rao que ben pogut t'estimo si fa el contrari i que de
bon poc ha servit el teu sacrifici.. Estiguis ben segura
que el teu Pepe sabrà correspondre sempre a la pura
del teu amor.

Neneta meua. Estic content al pensar que aquesta vi-
da s'acaba. Pensar que aviat podrem recomençar el nos-
tre idilli, aquell viure tan bonic i tan especial nostre. Con
el recordo!! Després de tot hem superat ja la pitjor fase.
Ja venen els dies riallers de la primavera i se'ja que amb
ells vindrà el retrobament del nostre amor. Aquesta joventut
de molt ens servirà. Sabrem valorar més i més el nos-
tre amor. Sabrem expressar més i més la dita a la hora
que ens reserva la vida. Després de tot, malgrat la sepa-
ració doncs goig viure quan penso que no lluny d'eu
hi ha un cor que bateja per a tu i una ànima que
espera confiada i amb plena seguretat d'anar. Perquè entre
el nostre no hi ha pas dubte. Fou espontani al néixer
normal en tots sentits. L'única cosa que té de diferent
a molts altres és que el temps, en lloc d'afèblir-lo, el
fortifica i augmenta. Si em preguntessis si t'estimo més
avui o bé als primers mesos de conèixer-te, diria i dir que avui
com t'estimare' (no en tinc dubte) més demà, més demà passat...

Uns petonets ben dolços del sempre teu Pepe